

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1278/2022
29.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Рајића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 548/19 од 27.01.2021. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 66/21 од 05.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 548/19 од 27.01.2021. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 66/21 од 05.10.2022. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу, одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 548/19 од 27.01.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, па му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати паушал и трошкове кривичног поступка како је то опредељено у изреци пресуде. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена ББ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку. Према окривљеном је на основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 66/21 од 05.10.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Зрењанину и браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Рајић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине одлуку донету по редовном правном леку и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање, као и да се окривљеном накнаде трошкови редовног и поступка по захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу тиме што је уместо речи означених у оптужном акту „налетео на леви бочни део бицикла оштећене“, у изреци пресуде навео речи „налетео на леви бочни део тела оштећене“, са образложењем да то произлази из налаза и мишљења вештака саобраћајне струке, иако тај вештак, према ставу одбране, није стручан да наведе место где је окривљени наводно ударио оштећену, већ би по том питању био стручан да се изјасни вештак медицинске струке, истовремено истичући да су искази ова два вештака, као и сам налаз вештака саобраћајне струке (допуна налаза и исказ вештака на главном претресу) у том погледу контрадикторни, при чему је оштећена у свом исказу изнела да је осетила јак ударац у корпусу бицикла, не наводећи да је ударена у тело.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП, пресуда се може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржано у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници, а одредбом става 2. истог члана прописано је да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела. Дакле, из цитираних законских одредби произлази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела, а евентуалне измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног основа из оптужбе, тачније у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, док закон не захтева и идентитет у погледу правне оцене дела.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаним правноснажним пресудама није прекорачена оптужба, односно није повређен објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА, имајући у виду да су законска обележја бића кривичног дела иста и у диспозитиву оптужног акта и у изреци пресуде, односно да у битном постоји истоветност чињеничног описа радње извршења предметног кривичног дела из изреке пресуде са чињеничним описом радње дела датог у оптужном акту јавног тужиоца.

Наиме, у оптужном акту надлежног јавног тужиоца било је наведено да је окривљени „десним бочним ретровизором налетео на леви бочни део бицикла у виду

бочног чешања (окрзнућа)“, па је суд тиме што је у изреку пресуде, уместо означених речи, унео речи „десним бочним ретровизором налетео на део тела оштећене у виду бочног окрзнућа“, само уподобио чињенични опис дела у погледу места контакта возила окривљеног и оштећене која је управљала бициклом, са чињеничним стањем утврђеним на основу доказа изведеног на главном претресу – исказом вештака саобраћајне струке, Слободана Аврамовића, датог на главном претресу.

Дакле, како је чињенични опис у изреци првостепене пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произлазе законска обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, то су оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Образлажући повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, у преосталом делу и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног оспорава оцену доказа од стране суда – налаз и мишљења вештака саобраћајне струке и исказа оштећене, износећи сопствене чињеничне закључке, другачије од оних утврђених у побијаним пресудама, везано за узрок предметне саобраћајне незгоде, полемишући са ставовима и закључцима правноснажне пресуде чиме, иако се формално позива на наведене повреде закона, због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек у смислу члана 485. став 4. ЗКП, у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Према наводима захтева, нејасно је како је суд утврдио виност окривљеног, јер се у пресуди само парафразирају законске одредбе, без образложења како је суд извео закључак о свести и вољи окривљеног у том погледу. По налажењу овог суда, бранилац окривљеног изнетим наводима захтева указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) и члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу, оценио као недозовљен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић